

AVRUPA KONSEYİ TERÖRİZMİN ÖNLENMESİ SÖZLEŞMESİ

Varşova, 16 Mayıs 2005

Avrupa Konseyi Üye Devletleri ve diğer İmzacılar,

Avrupa Konseyinin amacının üyeleri arasında daha büyük bir birliğe ulaşmak olduğunu göz önünde bulundurarak;

Bu Sözleşmeye diğer Taraflar arasında işbirliğinin güçlendirilmesinin önemini kabul ederek;

Terörizmi önlemek için etkin önlemler almayı ve özellikle, terör suçlarını işlemeyi alenen tahrike, terörist saflara katmaya ve eğitime karşı mukabelede bulunmayı arzu ederek;

Terör suçlarında görülen artışın ve terör tehdidinin büyümesinin neden olduğu derin endişenin bilincinde olarak;

Terörizmden muzdarip olanların karşı karşıya olduğu tehlikeli durumun farkında olarak ve bu çerçevede, terör mağdurları ve aileleriyle derin dayanışmalarını tekrar teyit ederek;

Terör suçları ve bu Sözleşmede zikredilen diğer suçların, her kim tarafından işlenirse işlensin, hiçbir koşulda siyasal, felsefi, ideolojik, ırksal, etnik, dinsel ve diğer benzeri mahiyette mülahazalarla haklı gösterilemeyeceğini kabul ederek ve tüm Tarafların bu suçları önlemek ve önlenmedikleri takdirde, ağır mahiyette olduğunu göz önünde tutarak, kovuşturmak ve cezalandırılmasını sağlamak zorunluluğunda bulduklarını hatırd tutarak;

Terörle mücadeleyi güçlü kılmak gerektiğini akılda bulundurarak ve terör suçlarını önlemek veya bastırmak amacıyla alınacak tüm önlemlerin hukuk devleti ve demokratik değerlere, insan hakları ve temel özgürlüklere ve uygulanabildiği yerlerde uluslararası insancıl hukuk da dâhil olmak üzere uluslararası hukuk hükümlerine saygılı olması gerektiğini tekrar teyit ederek;

Bu Sözleşmenin mevcut ifade özgürlüğü ve örgütlenme özgürlüğüne ilişkin ilkeleri değiştirme niyetinde olmadığını kabul ederek;

Terörist eylemlerin doğası veya koşulların gereği olarak, halkı sindirmek veya bir hükümeti veya uluslararası örgütü bir eylemi yerine getirmeye veya yerine getirmekten kaçınmaya haksız olarak zorlamak veya bir ülkeyi veya uluslararası bir örgütü ciddi biçimde istikrarsız hale getirmek veya temel siyasal, anayasal, ekonomik ve toplumsal yapılarını yıkmak amacını güttüklerini hatırd tutarak;

Aşağıdaki hususlarda mutabık kalmışlardır:

Madde 1 - Terminoloji:

1) Bu Sözleşmenin amaçları açısından, "terör suçu" Ek'te sıralanan antlaşmalardan birinin kapsamına giren ve bu antlaşmalarda tanımlanan suçlar anlamına gelir.

2) Onay, kabul, uygun bulma veya katılma veya belgesinin tevdi edilmesi sırasında, Ek'te sıralanan bir antlaşmaya taraf olmayan bir Devlet veya Avrupa Topluluğu, bu Sözleşmenin ilgili Tarafa uygulanmasında, antlaşmanın Ek'e dâhil edilmemiş varsayılacağı beyanında bulunabilir. Bu beyan, antlaşma yürürlüğe girer girmez böyle bir beyanda bulunan Taraf açısından, bu yürürlüğe girişi Avrupa Konseyi Genel Sekreterine bildirmesiyle, yürürlükten kalkacaktır.

Madde 2 - Amaç

Bu Sözleşmenin amacı Tarafların, terörizmin ve terörizmin insan hakları, özellikle yaşam hakkının tam olarak uygulanması üzerindeki olumsuz etkilerini, gerek ulusal düzeyde, gerek Taraflar arasında mevcut uygulanabilir çok taraflı ve ikili antlaşmalara ve anlaşmalara gerekli saygıyı göstermek suretiyle, uluslararası işbirliğinde bulunarak alacakları önlemlerle engelleme çabalarını geliştirmeyi amaçlamaktadır.

Madde 3 - Ulusal önleme politikaları

1) Her bir Taraf, terör suçlarının ve bunların, o Taraf açısından uygulanabildiği durumlarda, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunması Sözleşmesi, Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi ve uluslararası hukuktan kaynaklanan diğer yükümlülüklerde ortaya konulduğu şekilde insan hakları yükümlülüklerine saygılı olmak suretiyle olumsuz etkilerini önlemek amacıyla, özellikle icracı makamların ve diğer kurumların eğitimi ile eğitim, kültür, bilgi, medya ve kamu bilincinin artırılması alanlarında gerekli önlemleri alacaktır.

2) Her bir Taraf, terör suçlarını ve olumsuz etkilerini önlemek amacıyla ulusal makamları arasında işbirliğini iyileştirmek ve geliştirmek için, diğerlerinin yanı sıra, gerekli görebilecekleri aşağıdaki önlemleri alacaktır:

- a) bilgi değişiminde bulunmak;
- b) kişilerin ve tesislerin fiziki korumasını geliştirmek;
- c) sivil acil durumlar için eğitim ve işbirliğini geliştirmek.

3) Her bir Taraf, terör suçlarının işlenmesine katkıda bulunabilecek gerginliklerin önlenmesi amacıyla, uygun durumlarda hükümet dışı kuruluşlarını ve sivil toplumun diğer unsurlarını da dâhil etmek suretiyle dinler ve kültürler arası diyalogu teşvik ederek hoşgörüyü geliştirecektir.

4) Her bir Taraf, terör suçlarının oluşturduğu tehdidin varlığına, nedenlerine, vahametine ve bu Sözleşmede ortaya konulan suçlara ilişkin kamu bilincini artırmak için çaba gösterecek ve terör suçlarının ve bu Sözleşmede yer alan suçların önlenmesine katkıda bulunabilecek yetkili makamlara gerçek ve belirli yardımda bulunmak için kamuoyunu teşvik etmeyi dikkate alacaktır.

Madde 4 - Önlemeye ilişkin uluslararası işbirliği

Taraflar, bilgi ve en iyi uygulama değişimi, eğitim ve önleyici mahiyette diğer ortak çabalar da dahil olmak üzere, terör suçlarının işlenmesinin önlenmesi kapasitelerini

geliştirmek amacıyla, uygun olduğu kadariyla ve kapasiteleri ölçüsünde, birbirlerine yardım ve destekte bulunacaklardır.

Madde 5 - Terör suçunun işlenmesine alenen tahrik

1) Bu Sözleşmenin amaçları açısından, "bir terör eylemini işlemeye alenen tahrik", terör suçunun işlenmesini kışkırtmak niyetiyle, böyle bir eylemin dolaylı olsun veya olmasın terör suçlarını savunarak, bir veya birden fazla suçun işlenmesi tehlikesine yol açacak bir mesajın kamuoyuna yayılması veya başka bir şekilde erişilebilir hale getirilmesi anlamına gelir.

2) Her bir Taraf, 1. paragrafta tanımlandığı şekilde, yasadışı olarak ve kasten işlendiği durumlarda, terörizm suçunu işlemeyi alenen tahriki ulusal mevzuatı açısından cezai suç olarak ihdas etmek üzere gerekli olabilecek tedbirleri alacaktır.

Madde 6 - Terörist saflara katma

1) Bu Sözleşmenin amaçları açısından, "terörist saflara katma" bir başka kişiyi terörist bir eylemi işlemeye veya bu eylemin işlenmesine katılmaya veya bir veya daha fazla suçun bir örgüt veya grup tarafından işlenmesine katkıda bulunmak amacıyla bir örgüt veya gruba katılmaya teşvik etmek anlamına gelmektedir.

2) Her bir Taraf, 1. paragrafta tanımlandığı şekilde, yasadışı olarak ve kasten bir suç işlendiği durumda, terörist saflara katmayı ulusal mevzuatı açısından cezai suç olarak ihdas etmek üzere gerekli olabilecek tedbirleri alacaktır.

Madde 7 - Terörizm için eğitim

1) Bu Sözleşmenin amaçları açısından, "terörizm için eğitim", bir terör suçunu icra etmek veya bu suça katkıda bulunmak amacıyla, beceriyi bu amaçla kullanmak niyetiyle kazandığını bilerek, patlayıcıları, ateşli silahları ve diğer silahları veya öldürücü ya da tehlikeli maddeleri yapmayı veya kullanmayı veya diğer özel yöntem ve teknikleri öğretmeyi sağlamak anlamına gelir.

2) Her bir Taraf, 1. paragrafta tanımlandığı şekilde, yasadışı olarak ve kasten bir suç işlendiği durumda, terörizm için eğitimi ulusal mevzuatı açısından cezai suç olarak ihdas etmek üzere gerekli olabilecek tedbirleri alacaktır.

Madde 8 - Terör suçunun işlenip işlenmemesi arasında fark bulunmaması

Bir eylemin Sözleşmenin 5 ila 7. maddelerinde belirtilen suçlardan birini teşkil etmesi için, bu eylemin bilfiil gerçekleşmiş olması gerekmektedir.

Madde 9 - Tali suçlar

1) Her bir Taraf ulusal yasasında cezayı gerektirecek suç olarak ihdas etmek için gerekli önlemleri alacaktır:

a) Bu Sözleşmenin 5 ila 7. maddelerinde yer alan bir suçun işlenmesine suç ortağı olarak katılmak;

- b) Bu Sözleşmenin 5 ila 7. maddelerinde yer alan bir suçta işlemek üzere diğerlerini örgütlemek ve emir vermek;
- c) Bu Sözleşmenin 5 ila 7. maddelerinde yer alan bir veya daha fazla suçun ortak amaçla hareket eden bir grup tarafından işlenmesine katkıda bulunmak. Böyle bir katkı kasten yapılmış olmalı veya:
- i) böyle bir eylem veya maksat bu Sözleşmenin 5 ila 7. maddelerinde yer alan bir suçta işlemeyi kapsadığı durumda, grubun cezayı gerektiren faaliyetini veya maksadını daha da ileri götürmek amacıyla yapılmış olmalı; veya
- ii) bu Sözleşmenin 5 ila 7. maddelerinde yer alan bir suçta işlemek üzere grubun niyeti hakkında bilgi sahibi olarak yapılmış olmalıdır.

2) Her bir Taraf bu Sözleşmenin 6 ila 7. maddelerinde yer alan bir suçta işlemeye teşebbüsü, kendi ulusal yasasında ve ulusal yasasına uygun olarak cezayı gerektiren bir suç olarak ihdas etmek üzere gerekli olabilecek önlemleri alacaktır.

Madde 10 - Tüzel kişilerin sorumluluğu

1) Her bir Taraf, mevzuatına uygun olarak, bu Sözleşmenin 5 ila 7 ve 9. maddelerinde yer alan suçlara iştirak eden tüzel kişilerin sorumluluğunu ihdas eden gerekli olabilecek önlemleri alacaktır.

2) Tarafın mevzuatına uygun olarak, tüzel kişilerin sorumlulukları cezai, medeni veya idari olabilir.

3) Bu tür sorumlulukta suçları işleyen gerçek kişilerin cezai sorumlulukları saklı kalacaktır.

Madde 11 - Yaptırımlar ve önlemler

1) Her bir Taraf bu Sözleşmenin 5 ila 7 ve 9. maddelerinde yer alan suçların etkili, orantılı ve caydırıcı olarak cezalandırılabilmesi için gerekli önlemleri alacaktır.

2) Bu Sözleşmede yer alan suçlar için yabancı ülkelerde daha önce alınmış ve kesinleşmiş mahkûmiyet kararları, ulusal hukuka uygun olarak verilecek cezanın tespitinde, ulusal hukukun izin verdiği ölçüde, göz önünde bulundurulur.

3) Her bir Taraf, 10. madde uyarınca sorumlu tutulan tüzel kişilerin parasal yaptırımlar da dâhil olmak üzere, etkili, orantılı ve caydırıcı biçimde cezai veya cezai olmayan yaptırımlara tabi olmalarını sağlayacaktır.

Madde 12 - Koşullar ve güvenceler

1) Her bir Taraf, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına dair Sözleşme, Uluslararası Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi ve uluslararası hukuk uyarınca diğer yükümlülüklerinde yer aldığı şekilde ve o Tarafa uygulanabildiği durumlarda, insan hakları yükümlülüklerine, özellikle ifade özgürlüğü, örgütlenme özgürlüğü ve din özgürlüğüne saygı göstererek bu Sözleşmenin 5 ila 7 ve 9. maddelerde yer alan konuların suç haline getirilmesinin ihdasını, uygulanmasını ve yerine getirilmesini sağlayacaktır.

2) Bu Sözleşmenin 5 ila 7 ve 9. maddelerde yer alan konuların suç haline getirilmesinin ihdası, uygulanması ve yerine getirilmesinde ayrıca, izlenen meşru amaçlar ve demokratik toplum açısından gereklilik göz önünde bulundurularak orantılılık ilkesine bağlı kalınacak ve her türlü keyfilik, ayrımcılık veya ırkçı muamele dışında tutulacaktır.

Madde 13 - Terör mağdurlarının korunması, tazmini ve mağdurlara yardımda bulunulması

Her bir Taraf, kendi topraklarında işlenen terörist eylemlerin mağdurlarını korumak ve desteklemek için gerekli önlemleri alacaktır. Bu önlemler, uygun ulusal sistemlere göre ve ulusal mevzuat hükümleri saklı olmak koşuluyla, diğerlerinin yanı sıra, terör mağdurlarına ve yakın aile üyelerine mali yardımı ve tazminatı kapsayacaktır.

Madde 14 - Yargı yetkisi

1) Her bir Taraf, bu Sözleşmede yer alan suçlar üzerinde yargı yetkisini tesis etmek için:

- a) suç o Tarafın toprağında işlendiği zaman;
- b) O Tarafın bayrağını taşıyan bir gemide veya yasaları uyarınca kayıtlı uçakta işlendiği zaman;
- c) O Tarafın vatandaşlarından biri tarafından işlendiği zaman,

gerekli olabilecek önlemleri alacaktır.

2) Her bir Taraf, aynı zamanda, bu Sözleşmede yer alan suçlar üzerinde:

- a) bu Sözleşmenin 1. maddesinde atıfta bulunulan suçun işlenmesinde o Tarafın toprağı veya vatandaşı hedef alınır veya bu şekilde sonuçlanırsa;
- b) bu Sözleşmenin 1. maddesinde atıfta bulunulan suçun işlenmesinde, o Tarafın diplomatik veya konsolosluk binaları da dâhil olmak üzere, o Tarafın yurtdışındaki Devlet veya Hükümet tesisleri hedef alınır veya suçun işlenmesiyle sonuçlanırsa;
- c) bu Sözleşmenin 1. maddesinde atıfta bulunulan suçların işlenmesinde, o Tarafı bir eylemi yapmaya veya yapmaktan imtina etmeye zorlamak teşebbüsü amaçlanır veya bu şekilde sonuçlanırsa;
- d) suç o Tarafın topraklarında daimi ikamet eden bir vatansız tarafından işlenirse;
- e) suç o Tarafın Hükümetlerince işletilen bir uçakta işlenirse;

yargı yetkisi tesis edebilir.

3) Her bir Taraf, zanlının kendi topraklarında bulunması ve kendisiyle aynı yargılama ilkelerini benimseyen Tarafa zanlıyı iade etmemesi durumunda, bu Sözleşmede yer alan suçlar üzerinde yargı yetkisini tesis etmek için gerekli olabilecek önlemleri alacaktır.

4) Bu Sözleşme ulusal yasa uyarınca uygulanan cezai yargı yetkisini dışarıda tutmamaktadır.

5) Bu Sözleşmede yer alan suçlara ilişkin üzerinde birden fazla Taraf yargı yetkisi

iddiasında bulunursa, ilgili Taraflar cezai takibat için en uygun yargı yetkisini saptamak amacıyla, uygun olduğu ölçüde, aralarında danışmalarda bulunacaklardır.

Madde 15 - Soruşturma yapma görevi

1) Bu Sözleşmede yer alan bir suç işleyen veya işlediği iddia edilen zanlının kendi topraklarında bulunduğu bilgisini alması üzerine ilgili Taraf, bu bilgide yer alan unsurları araştırmak üzere ulusal yasası çerçevesinde gerekli olabilecek önlemleri alacaktır.

2) Şartların uygun olduğunun değerlendirilmesi durumunda, suçlu veya zanlı kendi topraklarında bulunan Taraf, bu kişinin cezai kovuşturma veya iade için hazır bulunmasını sağlamak amacıyla ulusal yasaları çerçevesinde uygun önlemleri alacaktır.

3) Hakkında 2. paragrafta atıfta bulunulan önlemlerin alınacağı kişi aşağıda belirtilen haklara sahiptir:

- a) Vatandaşı bulunduğu ya da haklarını korumakla yükümlü olan Devletin veya bu kişi vatansızsa, kişinin uzun süredir ülkesinde ikamet etmekte olduğu Devletin en yakındaki uygun bir temsilcisiyle vakit geçirmeksizin temas kurmak;
- b) O Devletin temsilcisi tarafından ziyaret edilmek;
- c) a. ve b. alt paragraflarında belirtilen hakları konusunda bilgilendirilmek.

4) 3. paragrafla bahsedilen haklar, suçlu veya zanlının topraklarında bulunduğu Tarafın yasa ve yönetmelikleri, 3. paragrafta ihdas edilen haklarla kastedilen amaçların tam olarak uygulanmasını mümkün kıldığı takdirde, söz konusu yasa ve yönetmeliklerle uyumlu olarak uygulanacaktır.

5) 3. ve 4. paragrafların hükümleri, 14. madde l.c. ve 2.d paragraflarına uygun olarak zanlıyla haberleşmek ve ziyaret etmek üzere Uluslararası Kızılhaç Komitesini davet etme konusunda yargı yetkisi iddiasında bulunan herhangi bir Tarafın hakkına hâlel getirmeyecektir.

Madde 16 - Sözleşmenin uygulanamaması

Bu Sözleşme 5, 6, 7 ve 9. maddelere göre suç sayılan eylem, tek bir Devlette işlenmiş ise, zanlı o Devletin vatandaşı ise ve o Devletin topraklarında bulunuyorsa ve diğer herhangi bir Devlet yargı yetkisini uygulamak konusunda Sözleşmenin 14. maddesinin 1. ve 2. paragrafları çerçevesinde dayanağa sahip değilse, uygulanmayacak, bu durumda 17 ve 20 ila 22. madde hükümleri, uygun şekilde, bu durumlara uygulanacaktır.

Madde 17- Cezai konularda uluslararası işbirliği

1) Taraflar, bu Sözleşmenin 5 ila 7 ve 9. maddelerinde belirtilen suçlar çerçevesinde, kovuşturmalar için gerekli delillerin toplanmasında yardımlaşma da dâhil olmak üzere, cezai soruşturmalar ya da ceza veya iade işlemlerine ilişkin kovuşturmalarla ilgili olarak birbirlerine yardım için azami önlemleri alacaklardır.

2) Taraflar 1. paragrafta yer alan yükümlülüklerini, aralarında bulunan karşılıklı adli yardımlaşma antlaşma veya anlaşmalarına uygun olarak yerine getireceklerdir. Bu tür

antlaşma ya da anlaşmaların yokluğu halinde Taraflar, kendi ulusal hukuklarına uygun olarak birbirlerine yardım edeceklerdir.

3) Taraflar, bu Sözleşmenin 10. maddesi çerçevesinde, talep eden Tarafta bulunan bir tüzel kişiliğin sorumlu tutulabileceği suçlara ilişkin cezai soruşturma veya kovuşturma konusunda, talepte bulunulan Tarafın ilgili yasaları, antlaşmaları, anlaşmaları ve düzenlemelerini uygun olarak birbirleriyle mümkün olan en üst seviyede işbirliğinde bulunacaklardır.

4) Her bir Taraf, diğer Taraflarla 10. maddeye göre cezai, medeni ya da idari sorumluluğu ihdas etmek için gereken bilgi ya da kanıtı paylaşmak üzere ek mekanizmalar kurmayı tezekkür edebilecektir.

Madde 18 - İade et veya yargıla

1) Zanlının topraklarında bulunduğu Taraf, 14. madde uyarınca yargı yetkisine sahip olduğu durumlarda, bu kişiyi iade etmediği takdirde, her ne olursa olsun istisnasız, suç kendi topraklarında işlensin veya işlenmesin, gecikmeksizin durumu, o Tarafın yasalarına uygun bir yöntemle, cezai kovuşturmaya tâbi tutulması amacıyla yetkili makamlara iletacaktır. Bu makamlar, o Tarafın yasalarına göre ağır unsurlar içeren herhangi bir davada olduğu şekliyle karar vereceklerdir.

2) Bir Taraf, kendi ulusal hukuku, kendi vatandaşlarından birini iade veya teslimi yalnızca kişinin iadesi veya teslimi istenilen yargılama veya adli süreç sonucunda mahkum edildiği cezayı çekmek üzere o Tarafa geri verilmesi ve bu Taraf ile iadeyi isteyen Tarafın bu seçeneği veya uygun göreceği diğer şartları kabul etmeleri koşuluyla izin vermemekteyse, bu tür bir şartlı iade veya teslim 1. Paragrafta belirtilen yükümlülüklerin yerine getirilmemesi için yeterli olacaktır.

Madde 19 - İade

1) 5 ila 7 ve 9. maddelerde belirtilen suçlar, bu Sözleşmenin yürürlüğe girmesinden önce Taraflar arasında mevcut herhangi bir iade anlaşmasındaki iade edilebilir suçlara dâhil addedileceklerdir. Taraflar bu tür suçları, birbirleri arasında daha sonra akdedecekleri her iade antlaşmasına iade edilebilir suçlar olarak dâhil etmeyi taahhüt ederler.

2) İadeyi bir antlaşmanın mevcudiyeti koşuluna bağlı olarak kabul eden bir Taraf, kendisi ile bir iade antlaşması bulunmayan bir Taraftan iade talebi alması halinde, talep edilen Taraf, kendi seçimiyle, bu Sözleşmeyi, 5 ila 7 ve 9. maddelerde belirtilen suçlara ilişkin olarak iade için yasal bir dayanak olarak kabul edebilir. İade, talep edilen Tarafın hukukunca hükme bağlanan diğer koşullara tâbi olacaktır.

3) İadeyi bir antlaşmanın mevcudiyeti koşuluna bağlı olmaksızın kabul eden Taraflar, talep edilen Tarafın hukukunca hükme bağlanan koşullara tâbi olarak, 5 ila 7 ve 9. maddelerde belirtilen suçları kendileri arasında iade edilebilir suçlar olarak kabul edeceklerdir.

4) Gerektiği takdirde, 5 ila 7 ve 9. maddelerde belirtilen suçlar, Taraflar arasında suçluların iadesi amacıyla, sadece meydana geldikleri yerde değil, 14. madde uyarınca

yargı yetkisini tesis eden devletlerin toprakları üzerinde de işlenmiş gibi muamele görecektir.

5) 5 ila 7 ve 9. maddelerde belirtilen suçlara ilişkin olarak, Taraflar arasındaki tüm suçluların iadesi antlaşmalarının ve anlaşmalarının hükümleri, bu Sözleşme ile bağdaşmadığı ölçüde, Taraflar arasında değiştirilmiş addedilecektir.

Madde 20 - Siyasi istisna hükmünü hariçte tutma

1) 5 ila 7 ve 9. maddelerde belirtilen suçların hiçbiri, iade ya da karşılıklı adli yardımlaşma bakımından, siyasi suç ya da siyasi bir suçla bağlantılı bir suç ya da siyasi nedenlerden esinlenmiş bir suç olarak kabul edilmeyeceklerdir. Buna göre, bu tür bir suç temelinde yapılan bir iade ya da karşılıklı adli yardımlaşma talebi, salt siyasi bir suçla ilgili olduğu ya da siyasi bir suçla bağlantılı bir suç olduğu ya da siyasi nedenlerden esinlenmiş bir suç olduğu gerekçesiyle reddedilemez.

2) 23 Mayıs 1969 tarihli Viyana Antlaşmalar Hukuku Sözleşmesinin 19 ila 23. Maddelerinin, bu Sözleşmenin diğer maddelerinin uygulanmasına hanel getirmeksizin, her Devlet veya Avrupa Topluluğu imza aşamasında veya onay, kabul, uygun bulma veya katılma belgesini tevdi ederken bu Sözleşmede geçen suçlara ilişkin olarak 1. paragrafta yer alan iadeyi uygulamama hakkını saklı tuttuğunu beyan edebilir. Taraf, tam olarak gerekçelendirilmiş şekilde olay bazında söz konusu çekinceyi uygulamayı üstlenir.

3) Bu Maddenin 2. paragrafına uygun olarak çekince koyan herhangi bir Taraf, bu çekincesini, bildirim alındığı tarihten itibaren geçerli olacak şekilde Avrupa Konseyi Genel Sekreteri'ne bildirimde bulunmak suretiyle kısmen ya da tamamen geri alabilir.

4) Bu Maddenin 2. paragrafına uygun olarak çekince koyan bir Taraf, bu maddenin 1. paragrafının bir başka Tarafa uygulanmasını talep edemez; ancak çekince kısmî ya da şarta bağlı olduğu takdirde bu maddenin kabul etmiş olduğu şekilde uygulanmasını talep edebilir.

5) Çekince, ilgili Taraf bakımından bu Sözleşmenin yürürlüğe girdiği tarihten başlamak üzere üç yıllık bir süre için geçerli olur. Ancak, söz konusu çekince aynı süre için yenilenebilir.

6) Çekincenin sona ereceği tarihten 12 ay önce Avrupa Konseyi Genel Sekreteri ilgili Tarafa sona erme tarihini bildirir. Sona erme tarihinden en az üç ay önce, Taraf Avrupa Konseyi Genel Sekreteri'ne çekincesini koruyacağını, düzelleceğini veya geri çekeceğini bildirir. Bir Taraf çekincesini koruduğunu Avrupa Konseyi Genel Sekreteri'ne bildirmesi durumunda çekincenin devamını gerektiren koşullara ilişkin bir açıklamada bulunacaktır. İlgili Tarafın bildirimde bulunmaması durumunda Avrupa Konseyi Genel Sekreteri, çekincenin altı aylık bir süre için otomatik olarak uzatılmasına karar verildiği konusunda Tarafı bilgilendirecektir. İlgili Tarafın 6 aylık süresi sona ermeden önce çekincesini koruduğuna veya değiştireceğine ilişkin bildirimde bulunmaması, durumunda çekincenin zaman aşımına uğramasına sebep olacaktır.

7) Talep eden ve talep edilen Taraf aksini kararlaştırmadıkça, bir Taraf diğer bir Taraftan iade talebini almasını müteakip, bu çekincenin uygulaması çerçevesinde bir şahsı iade etmezse, konuyu hiçbir istisna getirmeksizin ve gecikmeksizin yargılama amacıyla

yetkili mercilerine iletacaktır. Yetkili merciler, talep edilen Taraftaki yargılama amacına yönelik olarak, konuyu, anılan Taraf hukukunda ağırlaştırılmış suçlara uygulanan usule göre karara bağlayacaktır. Talep edilen Taraf, yargılama işlemlerinin sonucunu gecikmeksizin talep eden Tarafa ve 30. maddede öngörülen Taraflararası İstişareye sevk edilmek üzere Avrupa Konseyi Genel Sekreterine iletacaktır.

8) Bu çekince temelinde iade talebinin reddine ilişkin karar, talep eden Tarafa derhal bildirilecektir. 7. madde'ye göre talep edilen Taraf, makul bir sürede davanın esasına ilişkin adli bir karar alınmadığı takdirde talep eden Taraf bu durumu, 30. maddede öngörülen Taraflararası İstişareye iletilmek üzere Avrupa Konseyi Genel Sekreterine bildirebilir. Taraflararası İstişare konuyu inceleyip reddin Sözleşme'ye uygunluğuna ilişkin bir görüş yayınlamak ve bu konuda bir bildirme yayınlamak üzere Bakanlar Komitesine iletacaktır. Bakanlar Komitesi, bu maddede öngörülen görevlerini yerine getirirken sadece Taraf Devletlerle kısıtlı olacak şekilde toplanacaktır.

Madde 21 - Ayrımcılık hükmü

1) Talep edilen Tarafın, 5 ila 7 ve 9. maddelerde belirlenen suçlar için iade talepleri ile bu suçlar konusundaki karşılıklı adli yardımlaşma taleplerinin, bir şahsı ırk, din, milliyet, etnik köken veya siyasi görüşü sebebiyle yargılamak veya cezalandırmak amacına yönelik olarak yapıldığı veya bu talebe uymanın şahsın durumunda sayılan sebeplerden biri nedeniyle önyargıya sebep olacağına inanmak için esaslı gerekçeleri varsa, bu Sözleşmede öngörülen hiçbir husus o Tarafa iade ve karşılıklı adli yardımlaşma yükümlülüğü getiriyor şeklinde yorumlanmayacaktır.

2) İade talebine konu şahsın, işkence veya gayri insani davranış veya haysiyet kırıcı muamele veya cezaya maruz kalacağı tehlikesi mevcutsa, bu Sözleşmede öngörülen hiçbir husus iade yükümlülüğü getiriyor şeklinde yorumlanmayacaktır.

3) Şayet talep eden Tarafça, idam cezası vermeyeceği veya verse dahi uygulamayacağı veya ilgili şahsı şartlı tahliye olanağı olmaksızın müebbet hapis cezasına çarptırmayacağına dair talep edilen Tarafça yeterli görülecek güvenceler verdiğinde, uygulanabilir iade antlaşmaları uyarınca, talep edilen Tarafın iade etme yükümlülüğü altında olduğu durumlar hariç, bu Sözleşmede öngörülen hiçbir husus, iade talebine konu şahsın idam cezasına mahkûm edilme veya talep edilen Tarafın mevzuatı müebbet hapis cezasına imkân tanımadığı durumlarda, şartlı tahliye olanağı olmadan müebbet hapis cezasına çarptırılma riskiyle karşı karşıya ise iade yükümlülüğü getiriyor şeklinde yorumlanamayacaktır.

Madde 22 - İhtiyari bilgi

1) Bir Tarafın yetkili mercileri, kendi soruşturma ya da kovuşturmalarına haleb getirmeden; önceden talep edilmeksizin, kendi soruşturmaları çerçevesinde elde edilen bilgiyi, böyle bir bilginin açıklanması bilgiyi alan Tarafın soruşturma veya kovuşturma başlatmasına veya devam ettirmesine, ya da bu Sözleşme uyarınca anılan Tarafça bir talebe yol açabilecek olmasına yardımcı olması durumunda diğer bir Tarafın yetkili mercilerine iletilebilir.

2) Bilgiyi sağlayan Taraf, ulusal hukukuna uygun olarak, bilginin alan Tarafça kullanılmasına şartlar getirebilir.

3) Bilgiyi alan Taraf, bu şartlarla bağı olacaktır.

4) Öte yandan bir Taraf, sağlanacak bilginin içeriğine ilişkin ön bildirim alıp iletilmesinde mutabık kalmadığı sürece, Avrupa Konseyi Genel Sekreterine muhatap bir beyan aracılığıyla, 2. paragraf uyarınca bilgiyi sağlayan Tarafça getirilen şartlarla bağı olmama hakkını saklı tuttuğunu her zaman bildirebilir.

Madde 23 - İmza ve yürürlüğe giriş

1) Bu Sözleşme, Avrupa Konseyi üye Devletlerinin, Avrupa Topluluğu'nun ve Sözleşmenin hazırlanmasına katılmış olan üye olmayan Devletlerin imzasına açıktır.

2) Bu Sözleşme onay, kabul ve uygun bulmaya tabidir. Onay, kabul ve uygun bulma belgeleri Avrupa Konseyi Genel Sekreterliğine teslim edilecektir.

3) Bu Sözleşme, en az dört Avrupa Konseyi üyesi Devleti içeren altı İmzacının, 2. Paragrafa uygun olarak Sözleşme ile bağı olmak yönünde iradelerini beyan ettikleri tarihten itibaren üç aylık bir sürenin tamamlanmasını takip eden ayın ilk günü yürürlüğe girer.

4) Sözleşme ile bağı olmak yönündeki iradesini daha sonra beyan eden herhangi bir İmzacı açısından, Sözleşme, ikinci paragrafa uygun olarak Sözleşme ile bağı olmak yönünde iradesini beyan ettiği tarihten itibaren üç aylık bir sürenin tamamlanmasını takip eden ayın ilk günü yürürlüğe girer.

Madde 24 - Sözleşmeye katılım

1) Sözleşmenin yürürlüğe girmesinden sonra, Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi Sözleşme Taraflarına danıştıktan ve oybirliği ile onayını aldıktan sonra, Avrupa Konseyi'ne üye olmayan ve Sözleşmenin hazırlanmasına katılmamış olan herhangi bir Devleti, Sözleşmeye katılmaya davet edebilir. Karar, Avrupa Konseyi Tüzüğü 20.d maddesinde belirtilen çoğunluk ve Bakanlar Komitesi'ne katılma hakkı olan Tarafların temsilcilerinin oybirliği ile alınacaktır.

2) Yukarıdaki 1. paragraf çerçevesinde Sözleşmeye katılan herhangi bir Devlet açısından Sözleşme, katılım belgesinin Avrupa Konseyi Genel Sekreterine tevdi edildiği tarihten itibaren üç aylık bir sürenin tamamlanmasını takip eden ayın ilk günü yürürlüğe girer.

Madde 25- Ülkesel uygulama

1) Herhangi bir Devlet veya Avrupa Topluluğu, imza veya onay, kabul, uygun bulma veya katılım belgesinin tevdi sırasında, bu Sözleşmenin uygulanacağı bölge veya bölgeleri belirleyebilir.

2) Bir Taraf daha sonraki bir tarihte, Avrupa Konseyi Genel Sekreterine muhatap bir beyan ile Sözleşmenin uygulanacağı belirlenmiş bölgeleri genişletebilir. Bu bölgeler açısından Sözleşme, anılan beyanın Genel Sekretere ulaştığı tarihten itibaren üç aylık bir sürenin tamamlanmasını takip eden ayın ilk günü yürürlüğe girer.

3) Önceki iki paragrafa göre yapılmış olan tüm beyanlar, bunlarda tayin edilen bölgeler açısından, Avrupa Konseyi Genel Sekreterine muhatap bir bildirim ile geri çekilebilir. Geri çekme, bu bildirim Genel Sekretere ulaştığı tarihten itibaren üç aylık bir sürenin tamamlanmasını takip eden ayın ilk günü yürürlüğe girer.

Madde 26 - Sözleşmenin sonuçları

1) Bu Sözleşme, aşağıdaki Avrupa Konseyi antlaşmaları hükümleri dâhil olmak üzere, Taraflar arasındaki uygulanabilir çok taraflı veya ikili antlaşma ya da anlaşmaları tamamlar:

- 13 Aralık 1957 tarihinde Paris'te imzaya açılan Avrupa İade Sözleşmesi (ETS No. 24);
- 20 Nisan 1959 tarihinde Strazburg'da imzaya açılan Avrupa Cezai Konularda Adli Yardımlaşma Sözleşmesi (ETS No. 30);
- 27 Ocak 1977 tarihinde Strazburg'da imzaya açılan Avrupa Terörizmin Önlenmesi Sözleşmesi (ETS No. 90);
- 17 Mart 1978 tarihinde Strazburg'da imzaya açılan Avrupa Cezai Konularda Adli Yardımlaşma Sözleşmesine Ek Protokol (ETS No. 99);
- 8 Kasım 2001 tarihinde Strazburg'da imzaya açılan Avrupa Cezai Konularda Adli Yardımlaşma Sözleşmesine İkinci Ek Protokol (ETS No. 182);
- 15 Mayıs 2003 tarihinde Strazburg'da imzaya açılan Avrupa Terörizmin Önlenmesi Sözleşmesini değiştiren Protokol (ETS No. 190).

2) Eğer iki veya daha fazla Taraf, bu Sözleşmede sözü geçen konularda hâlihazırda bir antlaşma veya anlaşmaya varmışlarsa veya başka bir şekilde bu konularda kendi ilişkilerini kurmuşlarsa ya da bunu gelecekte yapacaklarsa, o anlaşmayı veya antlaşmayı uygulama veya ilişkileri ona göre düzenleme hakkına sahip olacaklardır. Bununla birlikte, bu Sözleşmede düzenlenen hususların dışındaki konularda ilişki tesis ettiklerinde Taraflar, bunu Sözleşmenin amaç ve ilkelerine aykırı olmayacak şekilde yapacaklardır.

3) Avrupa Birliği'nin üyesi olan Taraflar, belirli bir olaya uygulanabilecek ve ilgili özel bir konuyu düzenleyen Topluluk veya Avrupa Birliği kuralları olması halinde, karşılıklı ilişkilerinde, mevcut Sözleşmenin amacına veya diğer taraflara uygulanış şekline halel getirmeksizin Topluluk ve Avrupa Birliği kurallarını uygulayacaktır.

4) Bu Sözleşmede yer alan hiçbir husus, uluslararası insancıl hukuk da dâhil olmak üzere uluslararası hukuk çerçevesinde Tarafın ve bireylerin diğer hak, yükümlülük ve sorumluluklarını etkilemeyecektir.

5) Silahlı kuvvetlerin, uluslararası insancıl hukukta tanımlandığı şekilde anlaşılın ve bu Sözleşme ile düzenlenmeyip söz konusu hukuk tarafından düzenlenen silahlı çatışma sırasındaki faaliyetleri ile uluslararası hukukun diğer kuralları tarafından düzenlendiği sürece, Tarafın silahlı kuvvetlerinin resmi görevlerini yerine getirirken üstlendiği faaliyetler bu Sözleşmede düzenlenmemiştir.

Madde 27 - Sözleşmedeki değişiklikler

1) Bu Sözleşmede değişiklik yapılmasını, herhangi bir Taraf, Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi veya Taraflararası İstişarelerde teklif edebilir.

2) Herhangi bir değişiklik teklifi, Avrupa Konseyi Genel Sekreteri tarafından Taraplara iletilecektir.

3) Ayrıca, bir Taraf veya Bakanlar Komitesi tarafından önerilen herhangi bir değişiklik teklifi, bu konudaki görüşünü Bakanlar Komitesine sunacak olan Taraflararası İstişareye iletilebilir.

4) Bakanlar Komitesi değişiklik teklifini ve Taraflararası İstişare tarafından sunulan görüşü göz önünde bulundurur ve değişikliği onaylayabilir.

5) 4. paragraf uyarınca Bakanlar Komitesi tarafından onaylanan değişiklik metni, kabul için Taraplara gönderilir.

6) 4. paragraf uyarınca onaylanan herhangi bir değişiklik, Tarafların kabul ettiklerini Genel Sekretere bildirmelerinden 30 gün sonra yürürlüğe girer.

Madde 28- Ek'in gözden geçirilmesi

1) Ek'teki antlaşmaların listesini güncellemek için, herhangi bir Taraf veya Bakanlar Komitesi tarafından değişiklik teklif edilebilir. Bu değişiklik teklifleri sadece Birleşmiş Milletler sistemi içerisinde karara bağlanmış özel olarak uluslararası terörizmle mücadeleyi öngören ve yürürlüğe girmiş olan evrensel antlaşmaları kapsayacaktır. Bu teklifler, Avrupa Konseyi Genel Sekreterince Taraplara bildirilecektir.

2) Üye olmayan Taraplara danıştıktan sonra Bakanlar Komitesi, Avrupa Konseyi Tüzüğü'nün 20. maddesinde belirtilen çoğunluğu sağlamak kaydıyla teklif edilen değişikliği kabul edebilir. Yapılan değişiklik, Taraplara gönderildiği tarihi izleyen bir yıllık dönemin sona ermesiyle yürürlüğe girecektir. Bu dönem boyunca, herhangi bir Taraf, değişikliğin yürürlüğe girmesi konusunda olabilecek itirazlarını Avrupa Konseyi Genel Sekreterine iletilebilir.

3) Eğer Tarafların üçte biri değişikliğin yürürlüğe girmemesi için, Avrupa Konseyi Genel Sekreterine herhangi bir itirazda bulunurlarsa, değişiklik yürürlüğe girmeyecektir.

4) Tarafların üçte birinden daha azı itirazda bulunurlarsa, Sözleşme itirazda bulunmayan Taraflar açısından yürürlüğe girer.

5) Bir değişiklik, 2. paragraf uyarınca yürürlüğe girmişse ve Taraflardan biri buna itirazda bulunmuşsa, bu değişiklik ilgili Taraf açısından, kabul ettiğini Avrupa Konseyi Genel Sekreterine bildirdiği tarihi izleyen ayın ilk gününde yürürlüğe girecektir.

Madde 29- Uyuşmazlıkların çözümü

Sözleşmenin yorumu ve uygulanması konusunda Taraflar arasında bir uyuşmazlık çıkması durumunda, müzakereler veya tercih ettikleri, kararları uyuşmazlıktaki Tarafları bağlayacak hakemlik mahkemesine veya ilgili Taraflar arasında varılacak mutabakata göre Uluslararası Adalet Divanına götürmek de dahil olmak üzere, ilgili Taraflarca üzerinde uzlaşılan diğer barışçı yöntemlerle mevcut uyuşmazlığı çözmeye yoluna gideceklerdir.

Madde 30 - Taraflararası İstisare

1) Taraflar,

- a) Bu Sözleşme çerçevesinde yapılan herhangi bir beyanın etkilerinin belirlenmesi de dâhil olmak üzere bu Sözleşmenin etkin kullanımını ve uygulamasını kolaylaştırmak veya geliştirmek için önerilerde bulunmak;
- b) 20. madde 8. paragraf uyarınca kendilerine iletilen suçluların iadesinin reddinin uygunluğu hakkında görüş hazırlamak,
- c) 27. madde uyarınca Sözleşme'de değişiklik yapılması teklifinde bulunmak,
- d) 27. madde 3. paragraf uyarınca kendilerine iletilen, bu Sözleşmenin değiştirilmesine yönelik teklifler hakkındaki görüş hazırlamak,
- e) Bu Sözleşmenin uygulanmasıyla ilgili herhangi bir soru hakkındaki görüşlerini ifade etmek ve önemli yasal, siyasal ve teknolojik gelişmelerle ilgili bilgi alışverişini kolaylaştırmak,

amacıyla periyodik olarak istisarelerde bulunacaklardır.

2) Avrupa Konseyi Genel Sekreterliğinin gerekli görmesi veya Tarafların çoğunluğunun veya Bakanlar Komitesi'nin talepte bulunması halinde, Taraflararası İstisare toplanacaktır.

3) Tarafların bu madde uyarınca görevlerini yerine getirmelerinde Avrupa Konseyi Genel Sekreterliği yardımcı olacaktır.

Madde 31-Fesih

1) Herhangi bir Taraf, herhangi bir zamanda, Avrupa Konseyi Genel Sekreterine bildirimde bulunmak suretiyle bu Sözleşmeyi feshedebilir.

2) Fesih, fesih bildirimiminin Genel Sekreter tarafından alındığı tarihten sonraki üç aylık sürenin bitimini izleyen ayın ilk gününden itibaren geçerli olacaktır.

Madde 32- Bildirim

Avrupa Konseyi Genel Sekreteri, Sözleşmeye ilişkin,

- a) herhangi bir imzayı;
- b) herhangi bir onay, kabul, uygun bulma ve katılma belgelerinin teydiini,
- c) 23. madde uyarınca, bu Sözleşmenin herhangi bir yürürlüğe girme tarihini;
- d) 1. madde 1. paragraf, 22. madde 4. paragraf ve 25. madde çerçevesinde yapılan herhangi bir bildirim;
- e) bu Sözleşmeye dair diğer herhangi bir işlem, bildirim veya yazıyı,

Avrupa Konseyi'ne üye Devletlere, Avrupa Topluluğu'na, bu Sözleşmenin ayrıntılı olarak hazırlanmasına katılmış üye olmayan Devletlere ve bu Sözleşmeye katılmış veya katılmaya davet edilmiş Devletlere bildirecektir.

Bu Sözleşme aşağıda imzası bulunan ve imzaya yetkili olan kişiler tarafından imzalanmıştır.

Bu Sözleşme, İngilizce ve Fransızca olarak, her iki metin de aynı derecede geçerli olacak şekilde, tek nüsha olarak, Avrupa Konseyi arşivlerinde muhafaza edilmek üzere 16 Mayıs 2005 tarihinde Varşova'da imzalanmıştır. Avrupa Konseyi Genel Sekreteri, onaylı nüshaları Avrupa Konseyi'ne üye Devletlere, Avrupa Topluluğu'na, bu Sözleşmenin hazırlanmasına katılmış olan üye olmayan ve bu Sözleşmeye katılmaya davet edilmiş Devletlere gönderecektir.

EK

- 1) 16 Aralık 1970 tarihinde Lahey'de İmzalanan, Uçakların Yasadışı Olarak Ele Geçirilmesi Sözleşmesi;
- 2) 23 Eylül 1971 tarihinde Montreal'de imzalanan, Sivil Havacılığın Güvenliğine Karşı Yasadışı Eylemlerin Önlenmesi Sözleşmesi;
- 3) 14 Aralık 1973 tarihinde New York'da kabul edilen, Diplomatik Personel de Dahil Olmak Üzere Uluslararası Korunan Kişilere Karşı İşlenen Suçların Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi;
- 4) 17 Aralık 1979 tarihinde New York'da kabul edilen, Rehin Alma Olaylarına Karşı Uluslararası Sözleşme;
- 5) 3 Mart 1980 tarihinde Viyana'da kabul edilen, Nükleer Maddelerin Fiziksel Korunması Hakkında Sözleşme;
- 6) 24 Şubat 1988 tarihinde Montreal'de imzalanan, Uluslararası Sivil Havacılığa Hizmet Veren Havaalanlarında Yasadışı Şiddet Eylemlerinin Önlenmesi ile İlgili Protokol;
- 7) 10 Mart 1988 tarihinde Roma'da imzalanan, Denizcilik Seyrüsefer Güvenliğine Karşı Yasa Dışı Eylemlerin Önlenmesi Sözleşmesi;
- 8) 10 Mart 1988 tarihinde Roma'da imzalanan, Kıta Sahaneliği Üzerinde Bulunan Sabit Platformların Güvenliğine Karşı Kanunsuz Eylemlerin önlenmesi Protokolü;
- 9) 15 Aralık 1997 tarihinde New York'da kabul edilen, Terörist Bombalamalarının Önlenmesi Uluslararası Sözleşmesi,
- 10) 9 Aralık 1999 tarihinde New York'da kabul edilen, Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Uluslararası Sözleşmesi,

Beyanlar

1. Türkiye Cumhuriyeti, Avrupa Konseyi Terörizmin Önlenmesi Sözleşmesi'nin 26 ncı maddesindeki "uluslararası insancıl hukuk" tabirinin Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası hukuk belgelerine atıfta bulunduğu anlayışını beyan eder.

Türkiye Cumhuriyeti, Sözleşmenin 26 ncı maddesinin (5) inci paragrafının birinci bölümünün uygulanmasının bir silahlı çatışmanın varlığına işaret etmeyeceğini, silahlı çatışma tabirinin ceza hukuku kapsamında terörizm suçunu oluşturan fiillerin, örgütlü bir biçimde olsun veya olmasın, işlenmesinden farklı olan bir durumu betimlediğini ve Sözleşmenin 26 ncı maddesinin (5) inci paragrafının birinci bölümünün, bir devletin silahlı kuvvetleri dışındaki silahlı kuvvet ve gruplara uluslararası hukukta halen anlaşılan ve uygulanandan farklı bir statü verecek ve o suretle Türkiye için yeni yükümlülükler yaratacak şekilde yorumlanamayacağını beyan eder.

2. Türkiye Cumhuriyeti ayrıca, 26 ncı maddenin (4) üncü paragrafının uygulanması veya yorumlanması Devletlerin, diğerlerinin yanısıra, sığınma kurumunun bu Sözleşmede belirtilen terör suçlarından sorumlu kişiler tarafından suiistimal edilmemesini güvence altına alma sorumluluğunu da içeren uluslararası mülteci hukuku çerçevesindeki yükümlülüklerine uygun olması gerektiğini beyan eder.

3. Türkiye Cumhuriyeti, Avrupa Konseyi Terörizmin Önlenmesi Sözleşmesi'nin 29 uncu maddesinde atıfta bulunulan "uyuşmazlıkların çözümü" tabirinin, uyuşmazlığın çözüm yolunun ancak uyuşmazlık taraflarının uzlaşmasıyla belirlenebileceği şeklinde yorumlanacağı anlayışını beyan eder.

4. Türkiye Cumhuriyeti, Avrupa Konseyi Terörizmin Önlenmesi Sözleşmesi'nin 19 uncu maddesinin Sözleşme'de atıfta bulunulan bu suçları işleyenlerin yargılanmayacakları veya haklarında kanunî takipte bulunulmayacağı şeklinde yorumlanamayacağını beyan eder.

Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism

Warsaw, 16.V.2005

The member States of the Council of Europe and the other Signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members;

Recognising the value of reinforcing co-operation with the other Parties to this Convention;

Wishing to take effective measures to prevent terrorism and to counter, in particular, public provocation to commit terrorist offences and recruitment and training for terrorism;

Aware of the grave concern caused by the increase in terrorist offences and the growing terrorist threat;

Aware of the precarious situation faced by those who suffer from terrorism, and in this connection reaffirming their profound solidarity with the victims of terrorism and their families;

Recognising that terrorist offences and the offences set forth in this Convention, by whoever perpetrated, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature, and recalling the obligation of all Parties to prevent such offences and, if not prevented, to prosecute and ensure that they are punishable by penalties which take into account their grave nature;

Recalling the need to strengthen the fight against terrorism and reaffirming that all measures taken to prevent or suppress terrorist offences have to respect the rule of law and democratic values, human rights and fundamental freedoms as well as other provisions of international law, including, where applicable, international humanitarian law;

Recognising that this Convention is not intended to affect established principles relating to freedom of expression and freedom of association;

Recalling that acts of terrorism have the purpose by their nature or context to seriously intimidate a population or unduly compel a government or an international organisation to perform or abstain from performing any act or seriously destabilise or destroy the fundamental political, constitutional, economic or social structures of a country or an international organisation;

Have agreed as follows:

Article 1 – Terminology

1 For the purposes of this Convention, "terrorist offence" means any of the offences within the scope of and as defined in one of the treaties listed in the Appendix.

2 On depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State or the European Community which is not a party to a treaty listed in the Appendix may declare that, in the application of this Convention to the Party concerned, that treaty shall be deemed not to be included in the Appendix. This declaration shall cease to have effect as soon as the treaty enters into force for the Party having made such a declaration, which shall notify the Secretary General of the Council of Europe of this entry into force.

Article 2 – Purpose

The purpose of the present Convention is to enhance the efforts of Parties in preventing terrorism and its negative effects on the full enjoyment of human rights, in particular the right to life, both by measures to be taken at national level and through international co-operation, with due regard to the existing applicable multilateral or bilateral treaties or agreements between the Parties.

Article 3 – National prevention policies

1 Each Party shall take appropriate measures, particularly in the field of training of law enforcement authorities and other bodies, and in the fields of education, culture, information, media and public awareness raising, with a view to preventing terrorist offences and their negative effects while respecting human rights obligations as set forth in, where applicable to that Party, the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the International Covenant on Civil and Political Rights, and other obligations under international law.

2 Each Party shall take such measures as may be necessary to improve and develop the co-operation among national authorities with a view to preventing terrorist offences and their negative effects by, *inter alia*:

- a exchanging information;
- b improving the physical protection of persons and facilities;
- c enhancing training and coordination plans for civil emergencies.

3 Each Party shall promote tolerance by encouraging inter-religious and cross-cultural dialogue involving, where appropriate, non-governmental organisations and other elements of civil society with a view to preventing tensions that might contribute to the commission of terrorist offences.

4 Each Party shall endeavour to promote public awareness regarding the existence, causes and gravity of and the threat posed by terrorist offences and the offences set forth in this Convention and consider encouraging the public to provide factual, specific help to its competent authorities that may contribute to preventing terrorist offences and offences set forth in this Convention.

Article 4 – International co-operation on prevention

Parties shall, as appropriate and with due regard to their capabilities, assist and support each other with a view to enhancing their capacity to prevent the commission of terrorist offences, including through exchange of information and best practices, as well as through training and other joint efforts of a preventive character.

Article 5 – Public provocation to commit a terrorist offence

1 For the purposes of this Convention, "public provocation to commit a terrorist offence" means the distribution, or otherwise making available, of a message to the public, with the intent to incite the commission of a terrorist offence, where such conduct, whether or not directly advocating terrorist offences, causes a danger that one or more such offences may be committed.

2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish public provocation to commit a terrorist offence, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 6 – Recruitment for terrorism

1 For the purposes of this Convention, "recruitment for terrorism" means to solicit another person to commit or participate in the commission of a terrorist offence, or to join an association or group, for the purpose of contributing to the commission of one or more terrorist offences by the association or the group.

2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish recruitment for terrorism, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 7 – Training for terrorism

1 For the purposes of this Convention, "training for terrorism" means to provide instruction in the making or use of explosives, firearms or other weapons or noxious or hazardous substances, or in other specific methods or techniques, for the purpose of carrying out or contributing to the commission of a terrorist offence, knowing that the skills provided are intended to be used for this purpose.

2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish training for terrorism, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 8 – Irrelevance of the commission of a terrorist offence

For an act to constitute an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention, it shall not be necessary that a terrorist offence be actually committed.

Article 9 – Ancillary offences

- 1 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence under its domestic law:
 - a Participating as an accomplice in an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention;
 - b Organising or directing others to commit an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention;
 - c Contributing to the commission of one or more offences as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention by a group of persons acting with a common purpose. Such contribution shall be intentional and shall either:
 - i be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention; or
 - ii be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention.
- 2 Each Party shall also adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence under, and in accordance with, its domestic law the attempt to commit an offence as set forth in Articles 6 and 7 of this Convention.

Article 10 – Liability of legal entities

- 1 Each Party shall adopt such measures as may be necessary, in accordance with its legal principles, to establish the liability of legal entities for participation in the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention.
- 2 Subject to the legal principles of the Party, the liability of legal entities may be criminal, civil or administrative.
- 3 Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offences.

Article 11 – Sanctions and measures

- 1 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to make the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention punishable by effective proportionate and dissuasive penalties.

- 2 Previous final convictions pronounced in foreign States for offences set forth in the present Convention may, to the extent permitted by domestic law, be taken into account for the purpose of determining the sentence in accordance with domestic law.
- 3 Each Party shall ensure that legal entities held liable in accordance with Article 10 are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 12 – Conditions and safeguards

- 1 Each Party shall ensure that the establishment, implementation and application of the criminalisation under Articles 5 to 7 and 9 of this Convention are carried out while respecting human rights obligations, in particular the right to freedom of expression, freedom of association and freedom of religion, as set forth in, where applicable to that Party, the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the International Covenant on Civil and Political Rights, and other obligations under international law.
- 2 The establishment, implementation and application of the criminalisation under Articles 5 to 7 and 9 of this Convention should furthermore be subject to the principle of proportionality, with respect to the legitimate aims pursued and to their necessity in a democratic society, and should exclude any form of arbitrariness or discriminatory or racist treatment.

Article 13 – Protection, compensation and support for victims of terrorism

Each Party shall adopt such measures as may be necessary to protect and support the victims of terrorism that has been committed within its own territory. These measures may include, through the appropriate national schemes and subject to domestic legislation, *inter alia*, financial assistance and compensation for victims of terrorism and their close family members.

Article 14 Jurisdiction

- 1 Each Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention:
- a when the offence is committed in the territory of that Party;
 - b when the offence is committed on board a ship flying the flag of that Party, or on board an aircraft registered under the laws of that Party;
 - c when the offence is committed by a national of that Party.
- 2 Each Party may also establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention:

- a when the offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in Article 1 of this Convention, in the territory of or against a national of that Party;
- b when the offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in Article 1 of this Convention, against a State or government facility of that Party abroad, including diplomatic or consular premises of that Party;
- c when the offence was directed towards or resulted in an offence referred to in Article 1 of this Convention, committed in an attempt to compel that Party to do or abstain from doing any act;
- d when the offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that Party;
- e when the offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that Party.

3 Each Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention in the case where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her to a Party whose jurisdiction is based on a rule of jurisdiction existing equally in the law of the requested Party.

4 This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

5 When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence set forth in this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.

Article 15 – Duty to investigate

1 Upon receiving information that a person who has committed or who is alleged to have committed an offence set forth in this Convention may be present in its territory, the Party concerned shall take such measures as may be necessary under its domestic law to investigate the facts contained in the information.

2 Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its domestic law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

3 Any person in respect of whom the measures referred to in paragraph 2 are being taken shall be entitled to:

- a communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;
- b be visited by a representative of that State;
- c be informed of that person's rights under subparagraphs a. and b.

4 The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the Party in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5 The provisions of paragraphs 3 and 4 shall be without prejudice to the right of any Party having a claim of jurisdiction in accordance with Article 14, paragraphs 1.c and 2.d to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

Article 16 – Non application of the Convention

This Convention shall not apply where any of the offences established in accordance with Articles 5 to 7 and 9 is committed within a single State, the alleged offender is a national of that State and is present in the territory of that State, and no other State has a basis under Article 14, paragraph 1 or 2 of this Convention, to exercise jurisdiction, it being understood that the provisions of Articles 17 and 20 to 22 of this Convention shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 17 – International co-operation in criminal matters

1 Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal investigations or criminal or extradition proceedings in respect of the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention, including assistance in obtaining evidence in their possession necessary for the proceedings.

2 Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 in conformity with any treaties or other agreements on mutual legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or agreements, Parties shall afford one another assistance in accordance with their domestic law.

3 Parties shall co-operate with each other to the fullest extent possible under relevant law, treaties, agreements and arrangements of the requested Party with respect to criminal investigations or proceedings in relation to the offences for which a legal entity may be held liable in accordance with Article 10 of this Convention in the requesting Party.

4 Each Party may give consideration to establishing additional mechanisms to share with other Parties information or evidence needed to establish criminal, civil or administrative liability pursuant to Article 10.

Article 18 – Extradite or prosecute

1 The Party in the territory of which the alleged offender is present shall, when it has jurisdiction in accordance with Article 14, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that Party. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a serious nature under the law of that Party.

2 Whenever a Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that Party to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this Party and the Party seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1.

Article 19 – Extradition

1 The offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the Parties before the entry into force of this Convention. Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.

2 When a Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Party with which it has no extradition treaty, the requested Party may, if it so decides, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested Party.

3 Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognise the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested Party.

4 Where necessary, the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention shall be treated, for the purposes of extradition between Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the Parties that have established jurisdiction in accordance with Article 14.

5 The provisions of all extradition treaties and agreements concluded between Parties in respect of offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention shall be deemed to be modified as between Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 20 – Exclusion of the political exception clause

1 None of the offences referred to in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention, shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence, an offence connected with a political offence, or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

2 Without prejudice to the application of Articles 19 to 23 of the Vienna Convention on the Law of Treaties of 23 May 1969 to the other Articles of this Convention, any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession of the Convention, declare that it reserves the right to not apply paragraph 1 of this Article as far as extradition in respect of an offence set forth in this Convention is concerned. The Party undertakes to apply this reservation on a case-by-case basis, through a duly reasoned decision.

3 Any Party may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with paragraph 2 by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

4 A Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of this Article may not claim the application of paragraph 1 of this Article by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of this article in so far as it has itself accepted it.

5 The reservation shall be valid for a period of three years from the day of the entry into force of this Convention in respect of the Party concerned. However, such reservation may be renewed for periods of the same duration.

6 Twelve months before the date of expiry of the reservation, the Secretary General of the Council of Europe shall give notice of that expiry to the Party concerned. No later than three months before expiry, the Party shall notify the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding, amending or withdrawing its reservation. Where a Party notifies the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding its reservation, it shall provide an explanation of the grounds justifying its continuance. In the absence of notification by the Party concerned, the Secretary General of the Council of Europe shall inform that Party that its reservation is considered to have been extended automatically for a period of six months. Failure by the Party concerned to notify its intention to uphold or modify its reservation before the expiry of that period shall cause the reservation to lapse.

7 Where a Party does not extradite a person in application of this reservation, after receiving an extradition request from another Party, it shall submit the case, without exception whatsoever and without undue delay, to its competent authorities for the purpose of prosecution, unless the requesting Party and the requested Party agree otherwise. The competent authorities, for the purpose of prosecution in the requested Party, shall take their decision in the same manner as in the case of any offence of a grave nature under the law of that Party. The requested Party shall communicate, without undue delay, the final outcome of the proceedings to the requesting Party and to the Secretary General of the Council of Europe, who shall forward it to the Consultation of the Parties provided for in Article 30.

8 The decision to refuse the extradition request on the basis of this reservation shall be forwarded promptly to the requesting Party. If within a reasonable time no judicial decision on the merits has been taken in the requested Party according to paragraph 7, the requesting Party may communicate this fact to the Secretary General of the Council of Europe, who shall submit the matter to the Consultation of the Parties provided for in Article 30. This Consultation shall consider the matter and issue an opinion on the conformity of the refusal with the Convention and shall submit it to the Committee of Ministers for the purpose of issuing a declaration thereon. When performing its functions under this paragraph, the Committee of Ministers shall meet in its composition restricted to the States Parties.

Article 21 – Discrimination clause

1 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

2 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the person who is the subject of the extradition request risks being exposed to torture or to inhuman or degrading treatment or punishment.

3 Nothing in this Convention shall be interpreted either as imposing an obligation to extradite if the person who is the subject of the extradition request risks being exposed to the death penalty or, where the law of the requested Party does not allow for life imprisonment, to life imprisonment without the possibility of parole, unless under applicable extradition treaties the requested Party is under the obligation to extradite if the requesting Party gives such assurance as the requested Party considers sufficient that the death penalty will not be imposed or, where imposed, will not be carried out, or that the person concerned will not be subject to life imprisonment without the possibility of parole.

Article 22 – Spontaneous information

1 Without prejudice to their own investigations or proceedings, the competent authorities of a Party may, without prior request, forward to the competent authorities of another Party information obtained within the framework of their own investigations, when they consider that the disclosure of such information might assist the Party receiving the information in initiating or carrying out investigations or proceedings, or might lead to a request by that Party under this Convention.

2 The Party providing the information may, pursuant to its national law, impose conditions on the use of such information by the Party receiving the information.

3 The Party receiving the information shall be bound by those conditions.

4 However, any Party may, at any time, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to be bound by the conditions imposed by the Party providing the information under paragraph 2 above, unless it receives prior notice of the nature of the information to be provided and agrees to its transmission.

Article 23 – Signature and entry into force

1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the European Community and by non-member States which have participated in its elaboration.

2 This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which six Signatories, including at least four member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 2.

4 In respect of any Signatory which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 2.

Article 24 – Accession to the Convention

1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting with and obtaining the unanimous consent of the Parties to the Convention, may invite any State which is not a member of the Council of Europe and which has not participated in its elaboration to accede to this convention. The decision shall be taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee of Ministers.

2 In respect of any State acceding to the convention under paragraph 1 above, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 25 – Territorial application

1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.

3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 26 – Effects of the Convention

1 The present Convention supplements applicable multilateral or bilateral treaties or agreements between the Parties, including the provisions of the following Council of Europe treaties:

- European Convention on Extradition, opened for signature, in Paris, on 13 December 1957 (ETS No. 24);
- European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature, in Strasbourg, on 20 April 1959 (ETS No. 30);
- European Convention on the Suppression of Terrorism, opened for signature, in Strasbourg, on 27 January 1977 (ETS No. 90);
- Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature in Strasbourg on 17 March 1978 (ETS No. 99);
- Second Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature in Strasbourg on 8 November 2001 (ETS No. 182);
- Protocol amending the European Convention on the Suppression of Terrorism, opened for signature in Strasbourg on 15 May 2003 (ETS No. 190).

2 If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty on the matters dealt
with in this Convention or have otherwise established their relations on such matters, or
should they in future do so, they shall also be entitled to apply that agreement or treaty or
to regulate those relations accordingly. However, where Parties establish their relations in
respect of the matters dealt with in the present Convention other than as regulated therein,
they shall do so in a manner that is not inconsistent with the Convention's objectives and
principles.

3 Parties which are members of the European Union shall, in their mutual relations, apply
Community and European Union rules in so far as there are Community or European
Union rules governing the particular subject concerned and applicable to the specific case,
without prejudice to the object and purpose of the present Convention and without
prejudice to its full application with other Parties.

4 Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of a
Party and individuals under international law, including international humanitarian law.

5 The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood
under international humanitarian law, which are governed by that law, are not governed
by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a Party in the
exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of
international law, are not governed by this Convention.

Article 27 – Amendments to the Convention

1 Amendments to this Convention may be proposed by any Party, the Committee of
Ministers of the Council of Europe or the Consultation of the Parties.

2 Any proposal for amendment shall be communicated by the Secretary General of the
Council of Europe to the Parties.

3 Moreover, any amendment proposed by a Party or the Committee of Ministers shall be
communicated to the Consultation of the Parties, which shall submit to the Committee of
Ministers its opinion on the proposed amendment.

4 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and any opinion
submitted by the Consultation of the Parties and may approve the amendment.

5 The text of any amendment approved by the Committee of Ministers in accordance with
paragraph 4 shall be forwarded to the Parties for acceptance.

6 Any amendment approved in accordance with paragraph 4 shall come into force on the
thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance
thereof.

Article 28 – Revision of the Appendix

1 In order to update the list of treaties in the Appendix, amendments may be proposed by any Party or by the Committee of Ministers. These proposals for amendment shall only concern universal treaties concluded within the United Nations system dealing specifically with international terrorism and having entered into force. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.

2 After having consulted the non-member Parties, the Committee of Ministers may adopt a proposed amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Parties. During this period, any Party may notify the Secretary General of the Council of Europe of any objection to the entry into force of the amendment in respect of that Party.

3 If one third of the Parties notifies the Secretary General of the Council of Europe of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.

4 If less than one third of the Parties notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Parties which have not notified an objection.

5 Once an amendment has entered into force in accordance with paragraph 2 and a Party has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Party concerned on the first day of the month following the date on which it notifies the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance.

Article 29 – Settlement of disputes

In the event of a dispute between Parties as to the interpretation or application of this Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties to the dispute, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.

Article 30 – Consultation of the Parties

1 The Parties shall consult periodically with a view to:

a making proposals to facilitate or improve the effective use and implementation of this Convention, including the identification of any problems and the effects of any declaration made under this Convention;

b formulating its opinion on the conformity of a refusal to extradite which is referred to them in accordance with Article 20, paragraph 8;

c making proposals for the amendment of this Convention in accordance with Article 27;

d formulating their opinion on any proposal for the amendment of this Convention which is referred to them in accordance with Article 27, paragraph 3;

e expressing an opinion on any question concerning the application of this Convention and facilitating the exchange of information on significant legal, policy or technological developments.

2 The Consultation of the Parties shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe whenever he finds it necessary and in any case when a majority of the Parties or the Committee of Ministers request its convocation.

3 The Parties shall be assisted by the Secretariat of the Council of Europe in carrying out their functions pursuant to this article.

Article 31 – Denunciation

1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 32 – Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the European Community, the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention as well as any State which has acceded to, or has been invited to accede to, this Convention of:

a any signature;

b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

c any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 23;

d any declaration made under Article 1, paragraph 2, 22, paragraph 4, and 25 ;

e any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Warsaw, this 16th day of May 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the European Community, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, and to any State invited to accede to it.

Appendix

- 1 Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, signed at The Hague on 16 December 1970;
- 2 Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Civil Aviation, concluded at Montreal on 23 September 1971;
- 3 Convention on the Prevention and Punishment of Crimes Against Internationally Protected Persons, Including Diplomatic Agents, adopted in New York on 14 December 1973;
- 4 International Convention Against the Taking of Hostages, adopted in New York on 17 December 1979;
- 5 Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, adopted in Vienna on 3 March 1980;
- 6 Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, done at Montreal on 24 February 1988;
- 7 Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime Navigation, done at Rome on 10 March 1988;
- 8 Protocol for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988;
- 9 International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted in New York on 15 December 1997;
- 10 International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted in New York on 9 December 1999;
11. International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism, adopted in New York on 13 April 2005¹.

¹ Amendment to the Appendix adopted by the Ministers' Deputies at their 1034th meeting (11 September 2008, item 10.1) and entered into force on 13 September 2009 in accordance with Article 28 of the Convention.

Declarations

1. The Republic of Turkey declares its understanding that the term "international humanitarian law" in Article (26) of the Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism refers to international legal instruments to which Turkey is already party to.

The Republic of Turkey declares that the application of the first part of paragraph (5) of Article (26) of the Convention does not necessarily indicate the existence of an armed conflict and the term "armed conflict" describes a situation different from the commitment of acts, whether organized or not, that constitute the crime of terrorism within the scope of criminal law and the first part of the Paragraph (5) of Article (26) of the Convention should not be interpreted as giving a different status to the armed forces and groups other than the armed forces of a state as currently understood and applied in international law and thereby as creating new obligations for Turkey.

2. The Republic of Turkey further declares that the application or interpretation of paragraph (4) of Article 26 should be in accordance with obligations of States under international refugee law which include, inter alia, the responsibility to ensure that the institution of asylum is not abused by persons who are responsible for terrorist offences stated in this Convention.

3. The Republic of Turkey declares its understanding that the term "settlement of the dispute" referred to in Article (29) of the Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism shall be interpreted in such a way that the procedure for the settlement of the dispute should only be agreed upon by the Parties to the dispute.

4. The Republic of Turkey declares that Article (19) of the Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism should not be interpreted in such a way that offenders of these crimes referred in the Convention are neither tried nor prosecuted.